

עלִי הַגָּהָה

דָמָאֵר דָה
הַיּוֹשְׁבָת בַגְנִים
שָׁפָ בְשָׁלָח, יְגָ שְׁבָט ה'תְשִׁי"א

יוֹצָא-לְאוֹר לְשָׁפָ שְׁמוֹת ה'תְשִׁפָ"ג

בְפָעַם הַרְאֲשׁוֹנוֹה

יוֹצָא לְאוֹר עַל יְדֵי מִעֲרָכָת
"מִפְתָּח"

שָׁנַת חֲמִשָּׁת אֱלֹפִים שְׁבַע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וְשָׁלַש לְבָרִיאָה
שָׁנַת הַקָּהָל

MAFTEIACH

www.Mafteiach.app

נסדר והוכן לדפוס ע"י מנחם מענדל בן פרידא מלכה ושלום דובער בן רבקה

פתח דבר

בעמדנו בימי החרנה ליום הבahir יוז' שבט – הנקו זהה מוציאים לאור צילום כת"ק עליההגהה המלאים – בפעם הראשונה – דמאמר ד"ה היושבת בגנים, שנאמר בתשובות דש"פ בשלה, י"ג שבט ה/תש"א, והוא בהמשך ובסיום להאמור ד"ה באתי לנני – יוז' שבט ה/תש"א. כ"ק אדמו"ר שליט"א הגיה המאמר הזה – שנרשם ע"פ ע"י אחד השומעים – וויל' לקרהת ח' אייר ה/תש"א (ונדף אח"כ בסה"מ – מלוקט ח"א, ומ"מ באתי לנני).

*

كونטרם זה יוצאה לאור ע"י מערכת " מפתחה ". אפליקציית " מפתחה " הינה מיזם שמטרתו לרכזו במקום אחד את האודיו, הוידאו, ההנחות הכלטימונגות והטונגות – לכל שימוש והתשובות של הרבי. הקונטרם הוא הששים ושלש בסדרת " הנחות ", וכעוזה יופיעו קונטרסים נוספים בקרוב.

החוויות הקודמות של " עליי – החהה " זמינים באפליקציית " מפתחה " :
Mafteiach.app/about

וכאן המקום לבקש בקשה כפולה ומכופלת, שכל מי שיש תח"י הנחות כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחות ומארחים – שיואיל להמצאים למערכת, ע"מ לוכות בהם את הרבים.

* * *

והעיקר – יהי רצון שנזכה זיך זעהן מיטון רבין, ולשםוע " תורה חדשה " תיכף
ומייד ממש!

מערכת „ מפתחה ”

ועש"ק פ' שמות ה/תשפ"ג – שנת הקהל
מהא ונשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א
ברוקלין, ני.

ב"ה. מאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שבת פ' בשלח יג' שבט ה'תש"י
(הנחה מאחד השומעים)

היושבת בגנים חברים מקשיבים לkolק השמייעו¹, וביא בזה כ"ק מו"ח אדמו"ר (במאמר המשך למאמר דהסתלקות) כי פירושים דלאורה הם פפס הפכים. פ"ז א' דוגנים היינו קאי עלי זה וIOSHTET בגנים קאי על CNSYY הנפוצה בגולה רועה בגנים של אחרים, מ"מ כשיושבת בתני נסיות ובתי מדשות, הנה חברים שם מלאכי הרשות, שנקראים חברים מפני שאין בהם לא קנאה לא שנאה ולא תחרות, מקשיבים לקולק, וכי היב' הוא דוגנים קאי על ג"ע. ואף שיש בזה כמה מדררי לאין קץ אך בכללות נחלקים לב' מדררי הוזה ג"ע התחתון וג"ע העליון, וחברים מקשיבים היינו אשר גשע העליון כולל בתוכו כל המדררי הנעלמות שבג"ע שנקי' חברים כמו שסביר במאמר המוסגר בחצאי עגול דלפעמים נשמה² מנשמה נאצלת³ בו. אשר יש לומר הדיק בזה של, דמשמענו אשר הוזה ישיכות הנשומות זל"ז אין זה איש סתם ישיכות אלא נשמה נשמה נאצלת, דפי' ענין עצי נתיל (בד"ה באתי לגני) שהוא גiley הרים, היינו שהוא דבר אחד, והוא הוזה אותו המדררי הדבר עצמו אלא שיריד שונתגלה מהעלמו, וכמו כחות הנעלמים שאח"כ ירידו ונתגלו מהעלם, צולכן גתשלצאי אפשר לומר שהחכונה בהבראה הוא בשביל האצילות,DMAHR ששהוא גiley הרים זה ירידה, פיזה גiley הצעה הצעה. **אלא התכליות הוא עזה**⁴ התחתון. וכמו"כ הוא בשיכות הנשומות הנתיל שהו"ע עצי וגiley הרים⁵.

ב) ולהבין ישיכות בפיירושים, הנה מקודם לזה מבאר במאמר אשר כשהנשמה יורדת למיטה ומטלבשת בגוף, הנה אף שהגוף הוא מעלים ומסתר, זמ"מ גזה ע"י עבודתת מטייר הרים והסתור איננו מעליים ומסתיר, ואדרבא ע"י ירידה והטלבות זו עשיי הגוף יש לו עוד תוספות כת. הוא מתחזק עשיי ביתרונו כת. והנה דיק הלשון ואדרבא, הוא כמו שסביר רביינו הוזן (אגה"ק סכ"ה) דברי בשפט הבעש"ט בענין הensus, כמו שעומד לנגידו ערלי⁶ ומדובר ומלבלו אוישה, הנה לא זו בלבד שאינו מותפע ממנו ומ��פלל כמו שלא היז מלבל העREL, ערל-האויש, אלא עוד יותר שפועל בו חיזוק ותוסס כת שמתבונן ענין גלות השכינה שנתלבשה בבחוי' גלות בזוק דבר אוישה זה המבלבל. **אשר העיניים אויה**⁷ מקבל חיות מניצוץ הקדושה נמצא שע"י בלבול זה מתעורר האדם יותר. וכן מבאר ג"כ כ"ק אדמו"ר

כ"ה הגירסה האמיתית – בתניא ספכ"ח, אלא אך שמן הצעיר כתבו עז"ג. וא"כ בוחאי גם באגה"ק צ"ל כך)

תחללה הופיע ענין זה בפנים המאמר, וככתב: להעמיד הערה.

1) תחללה נכתבו התייחסות "וגiley הרים" ייחדי, וסימן להבדילן.

אדמו"ר האמצאי (הענין בקדוחה הוא בחורה או ר' בראבבון ר' באבורה ח"ט) בעניין

ויהי בשליח פרעה את העם, לאמון ר' יונתן ר' יונה ר' הילא ר' הילא להכזנה

וְאֶת-שְׁלָא רַבָּה תִּשְׁאַל אֶת-הַמְּלֵךְ בְּבֵן

לעומת כל אחד מהלמ' ומקפיד מליקום פרשׂת־הרכז'ן ג' ופרשתׂ הקבריג' ואיזמא

ב. גראן, סיבי, 16/12/61

אלהן פְּרָעָה אֵיז מִיט גַּוְגִּינְגָּעָן מִיט דָּרָעָם עַמְּ, הַיְנָנו שָׁגָם

עֲלֹתָא אַחֲרֵי בְּרִיתָה הַלְּבָדָה אֶחָם, וְזֶהוּ גַּמְ' בְּ דִיוֹק הַלְּשׁוֹן אֶדְרֶבֶא, הַיְנוּ לֹא רַק שְׁגֻנוּ אִין־

בפועלם ומסתייר זהה ^{על הגעהו} מוצאת במצבתו כזו שאין העלם זהסתור, אלא אדרבא שפ"י.

רְבָנָה, מִלְאָקָה / PBN, מילאה

וְעַתָּה תִּשְׁמַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה תִּשְׁמַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

mc

בעשיות המצעה הוא כדו' לchromium אורות באז'ן, הנה

אדמו"ר מהר"ש סרק ג'ילוי האזרחות חז"א

אדמו"ר האמצעי (בتورה או ר' הענין היזא בקצרה² **באריכות הייא נ אבל** בתורת חיים) בפרשה זו נט' **באריכות** בעניין ויהי בשלח פרעה את העם, **כלפאווי הי ציל העט ומפהו תי את העט**, אלא דהכוונה בזה הוא פמוש"כ ופרעה הקריב ואיתא במדרש פרעה, **אלא עוד יותר** יוטר דפרעה הקריב, **דלבבד זאת דלא זו בלבד** שלא העלים והסתיר קליפת פרעה, אדרבה עוד סייע, וכמוש"כ ופרעה הקריב ואיתא במדרש הקריב את לבן של ישראל לאביהם ששבמים³, **עוד זאת אלא** שגם פרעה את העם. כן **זוכריסט אחדיט**) זהה פרעה את העט. פרעה אז מיט געיגינגען מיט דעת עם, היינו שגם ניצוצים שנפלו שמה עלו ניצוץ פרעה הילך אתם. וזהו ג"כ דיקוק הלשון ואדרבא³, היינו לא רק שהגופם איננו מעלים ומסתיר על הנשמה והחי נשארת **נטצא** במצבה כמו שאין העלים והסתיר, אלא אדרבא שע"י ההעלם מתחלה, האדם **היא מותחזק** ביתרונו כתה. היינט מפצע שזהו עיקר הכוונה בבריאות העולמות אתכפי ואתתפקידו **היא להפוך** דהשתות דלעוי' און דעת קאך פון נה"ב און ענייני עולם - לקודישה. ואף שסביר בא"מ **דענץ דעשיות** המצוות הוא כדי להוסיף אורות באציו, הנה עץ **כבר** נתבאר לעיל בשפט **פישק** אדרמשיך מהר"ש שرك גילוי האורחות הוא

(2) תחליה هي כתוב "הענין בקצרה היא בתורה או", ושינה הסדר ותיקן כבפניהם.
 (3) תחליה נכתבו התייבות "הלשון ואדרבא" ייחדיו, וסימן להבדיל.

מזהר"ש שהאורות כבשו שם באטי"ה הם כמוסות בקופסא. ולא זו בלבד שמי' קרבן ערך צפ"ק, וכאני אכל אתו (ארכון) גנאי ר' נזירין (ארכון) גנאי ר' נזירין
הנזכר הוא בעזה"ג עוד יוזה גנאי ר' נזירין ובזה גנאי ר' נזירין גנאי ר' נזירין

הנשומה פָּסְחָת לִמְעָלָה, נאום להקשיב קווים רגנֶר למתה, דרכם

בזאת הוא דרכם הנכונות כמו שהם למעלה ושם איזוין הנכונות שכבר הוצעו.

שיש בהם גם מעליה שצד עבורה הנוב בפניהם הוציאו יומם יօצראן
ויאת עבוי לאט אונד גלאז ?ח' (השלימו כל עבוזיהם, הנה נם הם באיב לארשי בלקו למ של הנמוסה)

המלובשים בטופים דשיך נקרים שראל בזאותו חזין. האבא יט בזין

ב'ירוסטום א' למן חיל, הדנו קבלה עולם, נון טבב, הדנו שטח'ב זולן ה'ג'ז'

הסבב את הלה משלימים כל עבוזים. ג' לשון אביוין דבירותו יופי לא

רצונו שעש"ז נקראים באוזו זו", וכמו שמספרים בהאמור דבר אשר לומדים

מורה, ואינו סביר תגאים באזען ליחס חורבה, ומקים את המצוות, ואינו

מזכיר תגנאים באופן קיום הסכום, נחקרו מ... בכרך...
p. Ge 3v

בשם י-ה-ו-ה מֶלֶךְ הָעוֹדָה שִׁמְצֵד חֲנוּקָה בַּיְמֵינוֹ בְּשִׁלְפָא בְּזִבְחָתָה בְּכָל עַמּוֹתָה. נָכַל

ח' פירושים של צבא, בין כתבי הארץ רצבא שhora חיל דענו כלוחם

וְיַעֲשֵׂה כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר־יְמִלְאָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּבָנָיו וְיַעֲשֵׂה כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר־יְמִלְאָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּבָנָיו

בין גוף אב' דבָּא זמַן חִינָן שְׁלָא חִי' בָּהּ זמַן לְבֶתֶלה זְבוֹן גְּפָעָן חִי'

(226) P(12) /

בגוזים הולובשים הנעטוה של קולם הקשייב לאוים גם באנטם.

באצט' אבל **זה עצמי** מ' שבזה הוא בעיה⁴. וכמו"ש כ"ק אדמור"ר הצע"ץ וכ"ק אדמור"ר מהר"ש שהאורות כמו שהם באצט' הם כמנוחים בkopfsta. ולא זו בלבד שעיקר הגילוי, עיקר שכינה, הוא בעיה⁴, אלא **וכmeshant"ל מכ"ק אדמור"ר** (*מהו רשות"ב*) נ"ע באורך פ"י עניין עיקר שכינה, הנה עוד יותר מזה מבאר פפש"ס אדמור"ר הזקן וכ"ה מרוב המגידים מההש"פ, בפי מroz"ל דעת מה מעלה ממק', דעת אשר מה מעלה, שכל הענינים של מעלה, ממק' ובך הדבר תלוי.

ג) וזהו"ע זה היושבת בגנים, **זה קאי על הנשומות פמו שמת למעלה**, היושבות בג"ע התחתון ובג"ע העליון, באים להקשיב קולם דעתשי למיטה. דהכוונה בה הוא, גם הנשומות⁵ כמו שהם למעלה קודם ירידתן בגוף, וגם אותן הנשומות שכבר היו בגוף לשיש שיש בהם אף המעלה שמצד עבודה הגוף, פ"גט-בזפ"ן המוגבל פמושש כי בזמן היוטם בגוף הנה ממים יוצרו⁶ ולו אחד בהם, שהמשיכו האחד בהם פ"ט, והשלימו כל עבודותם, דעתשי נקראים ישראלי צבאות הווי (**כמבואר במאמר כ"ק מוח"ח אדמור"ר הנ"ל**), דצבא יש בו ג' פירושים: א' לשון חיל, היינו קבלת על. ב' זמן קבוע מוגבל היינו שאט שבזמן הקבוע המוגבל להם הלאה משלימים כל עבודותם, ג' לשון צביון דפירושו יופי, לא רצוי רק רצוי⁷ ב"א יופי, הבא מפנוי הבהיר וגורות תענוגה⁸, שעש"ז נקראים צבאות הוי, ובכל זה הנה גם הם באים להקשיב לקולם של הנשומות الملובשים בגופים⁹. וכן במסים בהמאמר דכאשר לומדים תורה, ואיינו מזכיר תנאים באופן לימוד התורה, ומקיים את המצוות, ואיינו מזכיר תנאים באופן קיום המצוות, נתהפק מסחר ושקר, שקר העולם, פ... לkrash, עצי שיטים עמודים ומחברים אוור א"ס ב"ה עם העולם, Athafca שזכה מן הקצה אל הקצה, דהנה קאחד מצירופי קרש הוא קשר. קשר דקדושה דענינו התקשרות, משא"כ בלעו"ז הרי לא תאמרונו קשור לכל אשר יארו העם הזה קשי", כי עניות פירוד והתחלקות. אבל התקשרות דקדושה, הרי **כלום** נקרו אחים, חברים מקשרים. **היאג'ת** שהנשומות כמו שהם למעלה, וגם אחות הנשומות שכבר היו בגוף שיש בהם אף מעלה העבודה שמצד הגוף כי השלימו בעלמא דין כל עבודותם, בכל הגו פירושים של צבא, הנ"ל, בין בפי הא"ד צבא שהוא חיל דענינו קובלת על, בין בפי הא"ד צבא צפנו היינו שלא היה בהסתzon לבטלה, ובין בפי הגו צבא יופי, הנה **כלום אפת** באים להקשיב ולקבל קולם של הנשומות الملובשים בגופים

(4) תחלה נכתבו התיבות "הנה גם הם .. الملובשים בגופים" לאחר התיבות "השלימו כל עבודותם", והערין ותיקן כבפניהם.

וְאֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִים לְעַמּוֹתֶךָ וְלְבָנֶיךָ כִּי תְּחַזֵּקְתָּם

וְאֶת-בָּנָה כִּי-כֵן כַּא-כֵן וְאֶת-בָּנָה כִּי-כֵן כַּא-כֵן

לעומת זו נארה יפה נאכ עיר גראן קולוניה

~~בגדלו של ג'רמן ומו חנפנות עגנו ע"מ אספנ-ביבים לקולומבו, מחרוזת ימים יוציאו צולא כ~~

... בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְבְנֵי יִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עָלָיו הַזָּהָר

8/27

1914-15
1915-16
1916-17

1960-1961
1961-1962
1962-1963

1 P. 72

8.2.45

(*W. m. 12*)

— 14 —
— 15 —
— 16 —
— 17 —
— 18 —
— 19 —
— 20 —
— 21 —
— 22 —
— 23 —
— 24 —
— 25 —
— 26 —
— 27 —
— 28 —
— 29 —
— 30 —
— 31 —
— 32 —
— 33 —
— 34 —
— 35 —
— 36 —
— 37 —
— 38 —
— 39 —
— 40 —
— 41 —
— 42 —
— 43 —
— 44 —
— 45 —
— 46 —
— 47 —
— 48 —
— 49 —
— 50 —
— 51 —
— 52 —
— 53 —
— 54 —
— 55 —
— 56 —
— 57 —
— 58 —
— 59 —
— 60 —
— 61 —
— 62 —
— 63 —
— 64 —
— 65 —
— 66 —
— 67 —
— 68 —
— 69 —
— 70 —
— 71 —
— 72 —
— 73 —
— 74 —
— 75 —
— 76 —
— 77 —
— 78 —
— 79 —
— 80 —
— 81 —
— 82 —
— 83 —
— 84 —
— 85 —
— 86 —
— 87 —
— 88 —
— 89 —
— 90 —
— 91 —
— 92 —
— 93 —
— 94 —
— 95 —
— 96 —
— 97 —
— 98 —
— 99 —
— 100 —

תְּמִימָנָה וְעַמְּלֵה בְּבָשָׂר וְבָשָׂר בְּבָשָׂר

Digitized by srujanika@gmail.com

...and the other side of the hill.

186 = 989C-2

(S3 'y pile 9/11 2015)

• KXZD N.Y.A
W.F.C.

~~ל-ט בערך~~

جـ ٢٠١٣ مـ ١٢ جـ ٢٠١٣

סְבִיבָה = מִזְרָחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְבְנֵי כָּל־עַמִּים

לעומת מילון האנגלית-הבריטית, מילון זה מוגדר כמילון אוניברסלי.

תְּמִימָנָה (בְּגַעֲרָה) בְּגַעֲרָה (תְּמִימָנָה)

אשר אף שעדיין בפרק זה לא השלים עבודתם, לא בפי הא' דצבא חיל שענינו קב"ע לא בפי הב' דצבא – זמן יומין שלימין (זה"ר ר'ך, א) ולא חסריין⁵, הינו שהי' בהט צפן לבטלה, ולא בפי הג' דצבא יופי כי אף כי שם נפוצים בגולה ורועים בגנים של אחרים, בכ"ז רישיט מען זיך אפ פון וועלט און מען נעמט מיט דעם גוף וננה' ב' ובאים אך מ"מ הרוי לא ידח פפגנו נדח, הנה-כשבאייט לבטני נסיות ובטוי מדרשות וקוראיין את השמע וווסקין בתורה, שזהו עניין מסירת נפש ממש⁶), און דאס פארמאט מען נאר אין עוה"ז, ולבן א' הנה חברים, הנה א' הנה גם הנשומות שבג"ע⁷ מקשייבים לקולם, וגם הקב"ה אומר אני ומיליא שלי באים לשמעו בקהל. וזהו ימים יוצרו ולא, ולא כתיב ולא קרי⁸, שבבודת הנשמה בגוף, אין גוף און מיטון גוף, ממשיכים מלמעלה מן ההשתלשות בלמטה מן ההשתלשות, אחד בהם, שייה' הו' אחד ושמו אחד. אחד הינו שפמישיכט בעבודת הנשמה בגוף, בפקות זמן-חווי⁹ אחד. **ушמו אחד.**

א) לשון בהתפלה أنا אדון העולם (מענה לשון ע' 10): נשמה מנשמה נאצלת וכענף באילן דבוקה וכגדיל בששלשת חבקה. - ויל' ג' הלשונות, לנגד כי היחוד בהשתנות ציל נר"ז בקר"ז (מ"ח מסכת הילדיים. עיגג"כ מאמרי הרשות לר'ה מפאריטש), וזהו נשמה, פ' וכענף באילן (צומח, מדות, רוח), וכגדיל בששלשת (דומם, מל', נפש).

גס-מורוזיס-זה ג' אופני קשר-שבין הנר"ג: נאצלת (בהפרשה)

ב) להעתיק מבפנים.

ג) ראה לקו"ת שה"ש ס"ה צאינה וראינה.

ד) ראה לקו"ת שם. וס"פ שלח. ד"ה טוב לי וזה בידך אפקיד (בס' המאמרים – אידיש).

ה) ראהתו"ח תולדות ויצא ד"ה ורחל הייתה פי"א. לקו"ת ואתחנו ביאור וידעת ספר"ג. ד"ה והחכמה תעוז תרס"ג.

ו) ישעי' ח. יב. ועיין סנה' כו, א.

ז) זה"ר ר'ך, א

ז) זה"א ר'ך, א. ועייג"כתו"א חי' פ' חי' שרה ד"ה יפה שעה אחת.

ח) ראהתו"א ר'ך לך.

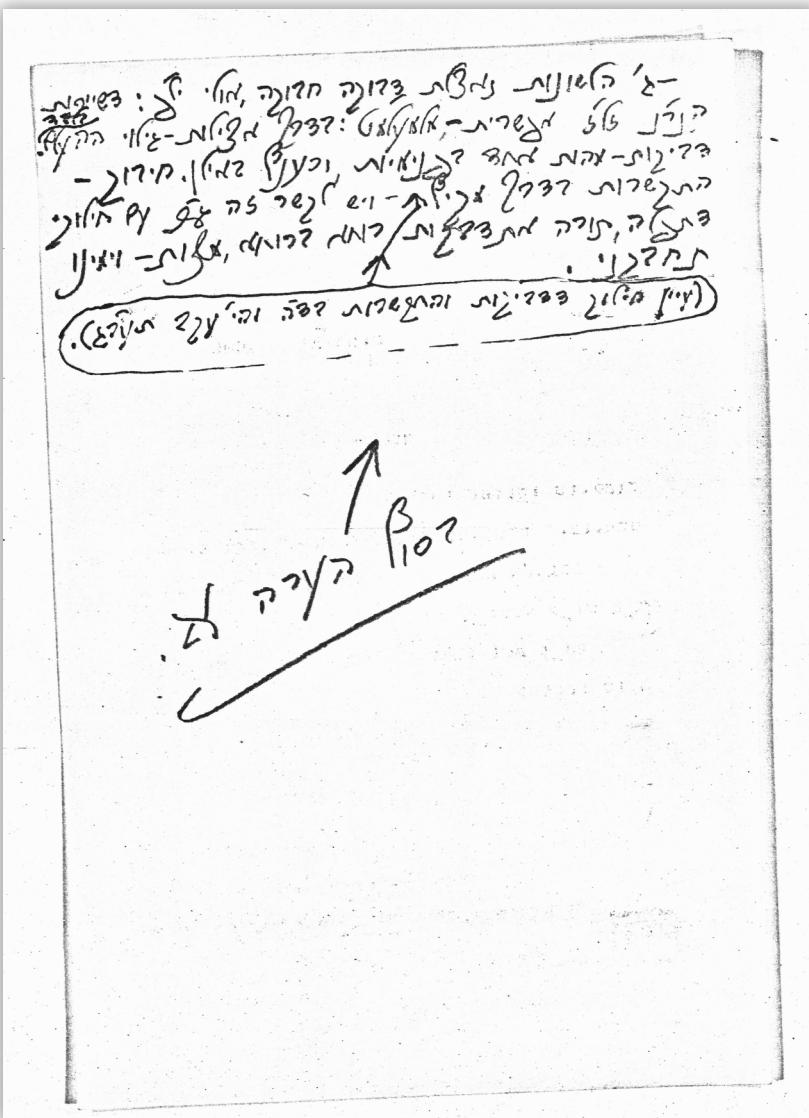
ח) ראה תניא ספמ"א.

(5) תיבת "הוּי" לא מחק, אלא סימן בעיגול להוציא.

(6) עניין האחרון – שמחק – רשם אח"כ מחדש ובארוכה, כדלקמן בפנים.

ט) שיעיות ב' הפ"י בחררים: מלאכים, נשמות שבג"ע - מובנת ע"פ הידע שכדי
שיילו אוטיות התורה והתפללה מעלה"ז למעלה צ"ל הזדרכותם ע"י המלאכים דגיף
להו ומנתק להו (ראה זח"א כג, ב. זח"ב רא, ב. תוי"א ד"ה נ"ח כו' מזווה מימין.
ח"ה צאינה וראיינה ה'תש"ח - קונטרס נח). ובScar זה גם המלאכים מקשיבים
(נتابאר בתורת שלום ע' צז).

ו) ראה תוי"א ר"פ לך לך.

בעלה בפ"ע כתוב:]

- ג' הלשונות נאצלת דבוקה, אולי יל"פ: דשייכות הנר"ג זל"ז אפשרית - מלעמל"ט: בדרך אצלות - גilio העלים בלבד. דביקות - מהות אחד בפנימיות, וכענף באילן. חיבוק - התקשרות בדרך מكيف (עיין חילוק דדביבות והתקשרות בד"ה והי' עקב טער"ג). - יש לקשר זה ג"כ עם חילוקי דתפללה, תורה אתדבקות רוחא ברוחא, מצות - וימינו תחבקני.

סימן הניל בחץ, וכתב:] בסוף העשרה א.

מאמר דה היושבת בגנים – לאלה שני'

י"ב ס"ד, י"ג שבט, תש"א

¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶

הישובת בגנבים חברים מושיבים לגולן, ומביא ביצה כ"ק מ"ה אדר' מ"ר (במאמר המשך מאמר המתלקחות) ב' פרושים דלאורה הם הפליטים, א' גנבים היינו עזה וירושבת בגנבים קרי על כן מושיבת ישראל הגדולה הגדולה של אהדים, ס"מ כושובת בתנייה כנסיות ותמי מדרשות, הנה החברים שלהם מלככי השורת, שנקיים חברים מפניהם שמי' בחם לא קאצ' לא שונאי ולא תחרות, מושיבים לגולן, רופי' ה' הוא בגנבים קרי' על בע' ג' ועוד שיש בזאת כמה מדרשות לאין צ'ן אך בכלות נחלקים לב' מדר' ועוד נ"ע התחרותן וגבע' העליון, וחברים מושיבים היינו הנשיאות שב' ע' שנין' חברים מכוס' שמברא מס' המסדר ולפעמים נסח'ה' מכם נאצלת כו' ויש לנו להזכיר מה דמשמע יונן ר' ש' יוכית הנשיאות נאצלת כו' עניין' אין' זה סתום ש' יוכית לא נשמה מנשמה נאצלת, דפי' עניין' איז' נתייל' (בדיה באתי לנבי') שראו ניל'ו התלויים, היינו' שהו דבר אחד, הו או תורו הדבר עצמו אל' שירד ונרגלה מעהלו. וכמו כמות הנעלמים ש' אה' ירד' ובתולו' מעהלו, מלוכן א' אפר' לו רום שחוכנה בהבריה הוו בשביב' האציג'ות, דמאנר שרוא גיל'ו הwal זהו' ריד'ה, אלא התלית הו עזה' התחרותן' וכט' הוו בשיכוכת הנשיאות הב' של טהור עניין' איז' ובגלו' הרוח

ס"א

.. דלכן אי אפשר לומר שהכוונה בהבריאה הוא בשביל **עולם האצילות** ..

ס"ב

.. הוא כמו שմבאר **כ"ק רבני חזון** (אגה"ק סכ"ה) דברי **כ"ק הבעש"ט** בעניין
הCUS ..

.. הנה לא זו בלבד שאינו מתפעל ממנו, ומתפלל כמו שלא hei מבלב העREL ..

.. דהכוונה בזה הוא דלא זו בלבד שלא העלים והסתיר קליפת פרעה, אדרבה עוד
סיע, וכמי"ש ופרעה הקרייב ..

.. מבאר **אדמונשטי כ"ק רבני חזון** וכ"ה מהרב **מכ"ק הרב המגיד** ..

פה לפעלה, כל העניים ים שלפעלה, מסך וברך הדבר תלוי.

ג) ויזהו עניין דהיא שבת בגנים, הנשנות היושבות בג"ע התחרות
ובג"ע העליון^ל באים להקשיב קולם דנש"י לסתה. דרכו נונה
בזה הוא, רוגם הנשנות^ל כמו שהם לטעילה קודם ירידתן בגוף, רוגם
אורותן הנשנות שכבר היו בגוף, שיש בהם הנשנות שפצע עבורות הגוף,
כי בזמן היותם בגוף הנה יטימ יוזרו^ל ולו אחד בהם, נשנותיכו^ל
האחד בהם והשליטו כל עבורותם, דשיז נקדים ישאל צבאות הו^ל
(נסובואר במסמך כ"ק מוו"ח אדרוי"ר הניל), דבאו יש בו ג' פירושים:
א' לשון חיל, היינו קובל תנטז. ב' זמן קובל העיבוד עיבודן עקבוע
לهم שליטים כל עבדותם. ג' לשון צביוון דפירושו יופי, לא רצון
כ"א יופי, הבא מפנויות הכהן וזרם תענווה^ל, ששה^ל נקדים
צבאות הו^ל. ובכ"ז הנה גם הם באים להקשיב לקולם של הנשנות
המחלובשים בגונופים, וכמו שטמים בהחומר לאשר לומדים תורה,
ואיננו מזכיר תנאים באופן ליטוד תורה, ומקימיים את המצוות,
ואיננו מזכיר תנאים באופן קיום המצוות, נתהען מקשר ושקר, שקר
העולם, לקרים, עכבי שמים עוזדים ומארחים או"ס ב"ה עם העולם,
אתה הפכו סן הקצה אל הקצה, דהגה אהד מזרחי קרש הווא קשר. קשר
דקדשה דעניבו התקררות. טאג"כ ללו"ז חרוי לא תאמרין קשר
לכל אשר יאמר העם הזה קארו^ל, כי עניינים פירוד וחתולותן אבל
התקררות דקדשה, הרי כולם נקדים חבירים, חבירים מקישבים.
הנשנות כמו שהם לפעלה, רוגם הנשנות שכבר היו בגוף איש בhem
מעלת העבודה שפצע הגוף כי החליטו בעלה דין כל עבדותם,
בכל הגו^ל, פירושים של צבא הניל, כולם באים להקשיב ולקלם קולם
של הנשנות המחלובשים בגונופים ואיך שעדין לא החליטו עבדותם,
לא בפי^ל הא^ל דבאו חיל שענינו^ל קובל עול, לא בפי^ל הב^ל דבאו צבאו^ל
זמן יומין שליטים^ל, ולא חוריין^ל, ולא בפי^ל הב^ל דבאו יופי^ל
אף שטם נפוצים בגולה ודרועים בגנים של אחרים, בכ"ז ריסוס
מען זיך אפ פון ווועלט אוון מען גנטס מיס דעם גוף ונבה^ל
ובאים בכתבי כתניות ובתי מדראות נפש מטה^ל, אוון דאס פארמאנט מען
בתורה, שיזה עניין מסירות נפש מטה^ל, אוון דאס פארמאנט מען
נאן אין עזה^ל, ולבכן הנה חבירים, גם הנשנות שגב"ע^ל מקישבים
לקולם, רוגם הקב"ה אומר אני ופמליא שלו^ל באים לשובע בקהל.
וזהו יטימ יוזרו ולוא כתבת ולא קרי^ל, שבבעודם עבורות הנשנות
בגוף, אין גוף אוון מיטן גוף, מטאיכים מלפעלה סן ההשתלות
בלפעלה מן ההשתלות, אחד בהם, שייה^ל הו^ל, אחד ושם אחד.

29
25
25

ס"א ס"ב
ס"ב ס"ב

ס"ג

... ג' לשון צביוו דפирשו יופי, לא רק רצון כ"א יופי ..

... ובכ"ז הנה גם הם באים להקשיב ל��ולם של הנשומות המלובשים בגופים, **ואפילו**
אם עבדתם אינה עדין בשלימות לא בפי ה' דצבא חיל שענינו קבלת על, לא בפי
הבי' דצבא זמן יומין שלימין ולא חסרים^๔, ולא בפי הג' דצבא יופי, כמו שמשיים
בஹאמר דכאשר לומדים תורה . [תחליה הי' כתוב "לא בפי ה' .. דצבא יופי"
בಹמשך הסעיף, והעביר לכאי]

.. משא"כ בלעו"ז הרי לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קShar^๕ ..

.. ובאים בבתי כנסיות ובתי מדרשות וקוראין את השמע ועוסקין **ב**תורה ..

.. וזהו ימים יוצרו ולוא **פתיבולא, ולא כתיב ولو קרי**, שבעבדתם עבודת הנשמה

בגוף ..

ספריי – אוצר החסידים – זיובאויטש

מאמר

י"ג שבעת ה'תשי"א

מכבוד קדושת

**אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליבאאויטש**

הוצאה תשיעית

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

ולד איסטערן פארקוויי

שנת חמישת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לבראייה
הי תהא שנת נפלאות גודלות
צדיק שנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א

בזה הנקו מוצאים לאור מאמר כ"ק אדרמו"ר שליט"א – ד"ה היושבת בננים, שנאמר בעית החותדות, ב"ק פ' בשלח, י"ג שבט, ה'חש"א.

המאמר הוא בהמשך ובסיום למאמר ד"ה באתי לנני יו"ד שבט, ה'חש"א.

כ"ק אדרמו"ר שליט"א הגיה המאמר הזה – שנרשם ע"י אחד השומעים – והוסיף בו ציונים והערות הבאים בשולי הגלין.

ועד להפצת חסידות

ח אייר, ה'תש"א, ברוקלין, נ.י.

היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך, ומביא בזה כי מוח אדמור' (במאמרו המשך למאמר הדסתלקות) ב' פירושים דלאורה הם הפכים. פ' א' דגנים היינו עוזי'יו יושבת בגנים קאי על הכנסת ישראל הנפוצה בגולה רועה בגנים של אחרים, מ"מ כישובת בתבי נסיות ובתי מדשאות, הנה חברים שם מלאכי השרת, שנקראים חברים מפני שאין בהם לא קנאה לא שנאה ולא תחרות. מקשיבים לקולך. ופ' הב' הוא דגניפ' קאי על ג"ע. ואף שיש בזה כמה מדריגות לאין קץ אך בכלות נחלקים לב' מדרי ג"ע התחתון וג"ע העליון, וברים מקשיבים היינו הנשימות שבג'ע שנק' חברים כמו שבאר במאמר המוסגר דלפעמים נשמה א' מנשמה נאצלת כר'. ויש לומר הדיווק בזה, דמשמענו אשר שייכות הנשימות ולוי' אין זה סתום שייכות אלא נשמה מנשמה נאצלת. ופ' עניין אצ'י נתיל (בד"ה באתי בנני) שהוא גilioי העלם, היינו שהוא דבר אחד, הוא הוא אותו הדבר עצמו אלא שירד ונרגלה מהעלם. וכך כחות הנעלמים שאיב' ירידו ונרגלו מהעלם, ולכן אי אפשר לומר שהכוונה בהבריאה הוא ירידת עולם האצילות, דמאיו שהוא גilioי הullah והוא ירידת, אלא התכלית הוא עוזי' התחתון. וכמו'יך הוא בשicityות הנשימות הנ'יל שהוא עניין אצ'י וגilioי ההעלם.

ב) ולהבין שייכות ב' הפירושים, הנה מקודם לו מבאר במאמר אשר כשהנשמה יורדת למיטה ומלבשת בגוף, הנה אף שהגוף הוא מעלים ומסתיר, מ"מ ע"י עכודה מסיר הגוף והסתיר, ואדרבה ע"י ירידת והחלשות זו הוא מתחזק בתרון כת. והנה דיק הלשון ואדרבה, הוא כמו שבאר כי רביינו הוקן (אגה'ק סכ"ה) דברי כי' הקב"ש בעניין הכם, כגון שעומד לנגידו ערלב) ומדבר ומלבלבו, הנה לא זו בלבד שאינו מתחפעל ממנו, ומהפלל כמו שלא hei מבלבל העREL, אלא עוד יותר שפועל בו חזוק ותוספות כח כשתבונן עניין גלות השכינה שנטבשה בבח' גלות בתוך דבר זה המבלבל. נמצא ע"י בלבול זה מתעורר האדם יותר. וכן

א) בהתפללה אנחנו אדון העולמים (מענה לשון ע' 50): נשמה מנשמה נאצלת וכענפי באילן דבוקה וכגדיל בשלשלת חבקה — ויל' ב' הלשונות, כי הייחודה בהשתתפות צ'יל גראן (מייח' מסכת היחסות. עיגיב' מאמרי השתתפות לר' מאירטש) וזה נשמה, וכענפי באילן (זומת מזות, רוח), וכגדיל בשלשלת (זומם, מל', נפש).

— ב' הלשונות נאצלת דבוקה, אויל' ל'ס: דשייכות הנרין ולוי' אפשרית — מלפעמים: בדור אציגות — גilioי הגוף בלבו. דבוקות — מהות אחד בסוגיות, וכענפי באילן. חבקוק — התקשרות בדור מקד' (ע"י חילוק דביבות והתקשרות בד"ה וה' עקב תעריג'), — ויש לקשר זה גיב' עם חילוקי זטפלה, תורה אתדוקות ורותא ברוחא, מזות — וימיננו תרבכין.

ב) כיה הירסא האמיתית בתיא ספכ'ת, אלא שמנני הענור כתבו ע"ג ואיב' מושאי ט' בגאנז'ק צ'יל קר.

מברא ג"כ כ"ק אדמור"ר האמצעי (ב תורה אור הענין הוא בקארה אבל בתורת חיים פרשה זו נת' בארכיות) בענין והי בשלוח פרעה את העם, והכוונה בזה הוא דלא זו בלבד שלא העלים והסתיר קליפת פרעה, אדרבה עוד סייע, וכמ"ש ופרעה הקריב ואיתה במדרש הקריב את בן של ישראל לאביהם שבשמיים, ועוד זאת שגם פרעה את העם, פרעה אין מיטוגעanganגען מיט דעת עם, היינו שגם ניצוצים שנפלו שמה עלו אתם. וזה ג"כ דיק הלשון ואדרבה, היינו לא רק שהגופו איינו מעלים ומסתיר על הנשמה והיא נשאות במצבה כמו שאין העלים והסתור, אלא אדרבה שע"י הульם מהתלהה האדם ממתוק ביתרונו כת. והוא עיקר הכוונה בבריאת העולםות אתכפי ואתפקא דהשתות דלעוזו אין דעת קאך פון נהיב אוון ענייני עולם — לקדושה. ואף שמבואר בכ"מ דעשית המצוות תוא כדי להוסיף אוירות באציו, הנה כבר נת' לעיל דהעצמי שבוה הוא בעזהו. וכמ"ש כי אדמור"ר הצ"ץ וכ"ק אדמור"ר מורה"ש שהארות כמו שם באציו הם כמנחים בkopasa, ולא זו בלבד שעיקר הגilio, עיקר שכינה, הוא בעזהו, וכמשנת"ל מכ"ק אדמור"ר (מההורש"ב) נ"ע בארככה פי' עניין עיקר שכינה הנה עוד יותר מזה, מברא ג"ק דבינוי הוון וכ"ה מכ"ק הרוב המגיד, בפי' מרoil דע מה למעלה מפרק, דע אשר מה למעלה, כל הענינים שלמעלה ממש וברך הדבר תלוי.

ג) וזהו עניין הדיווחת בגנים, הנשות היישובת בג"ע התחתון ובג"ע העליון, באים להקשיב קולם דנס"י למתת הכוונה בזה הוא, דגון הנשות (כמו שם למעלה קודם ירידתן בוגה, וגם אותן הנשות שכבר היו בוגה, שיש בהם המעללה שמצד עבדות הוגה, כי בזמנם היוו הננה ימים יוצרו) ولو אחד בהם, שהמשיכו האחד בהם והשלימו כל עבדותם ועל שם זה נקראים ישראל צבאות הוי" (כמוואר במאמר כי"ק מוח"ח אדמור"ר הנ"ל), מצבא יש ט ג פירושים: א' לשון חיל, הינו קבלת עול. ב' זמן קבוע הינו שבזמן הקבוע להם משלימים כל עבדותם. ג' לשון צבין דפירושו יופי, לא רק רצון כי"א יופי, הבא מפנימיות הכתאר וגולם תענוגה), שעש"ז נקראים צבאות הוי". ובכ"ז הנה גם שם באים להקשיב לקולם של הנשות המלבושים בוגפים. ואפלו אם עבדותם אינה עדין בשלימות, לא בפי' הא' מצבא חיל שעינינו קבלת עול, לא בפי' הב' מצבא זמן יומין שלימיון ולא חסידין). ולא בפי' הג' מצבא יופי, וכן שמיים במאמר דכאשר לומדים תורה ואינו מזכיר תנאים באוטן לימוד

(ג) ראה ל��ית שה"ש סדרה צaina וראינה.

(ד) ראה ל��ית שם. וס"ט שלח. דיה טוב לי ודיה בידך אפקיד (בט' המאמרים — אידיש).

(ה) ראה תוייך ויצא דיה ורחל הייתה פ"יא. ל��ית ואחנן ביאור וידעת ספ"ג דיה והחכמה תעוז תרט"ג.

(ו) זהיא רכח, א. ועייגליך תוייא פ' חי שרה דיה יפה שעה אחת.

התורה, ומקיים את המצוות, ואני מזכיר תנאים באופן קיומם המצוות, נתהפרק מקשר וشكر, שקר העולם, לקרש, עצי שיטים עמודים ומחברים או"ס ב"ה עם העולם, אתהPCA מן הקצה, דנהה אחד מצירופי קרש הוא קשור. קשר דקדשה דענוינו התקשרות, משא"כ בליעין הרי לא תאמרון קשר לרכל אשר יאמר העם זהה קשור זו, כי ענינים פירוד והתחלקות. אבל התקשרות דקדשה, הרי כולן נקראו חברים, חברים מקשיבים. שהנשמות כמו שם למעלה, וגם הנשמות שכבר היו בגוף שיש בהם מעלה העבדה שמצד הגוף כי השלים בעלמא דין כל עובודתם, בכל הג' פירושים של צבא הניל, כולן באים להקשיב ולקלל כולן של הנשמות המלובשים בגופים ואפי שעדיין לא השלימו בעבודתם, כי אף שהם נפוצים בגולה ורועים בגנים של אחרים, בכ"ז רישט מען זיך אף פון וועלט און מען נעמת מיט דעת גוף ונדהיב ובאים בbatis כנסיות ובתי מדרשות וקוראיין את השם וועסוקין בתורה, שזהו"ע מסירת נפש ממש ח), און דאס פארמאנטמען נאר אין עוה"ז, ולמן הנה חברי. גם הנשמות שבג"ע ט) מקשיבים לקולם, וגם הקב"ה אומר אני ומיליא שלי באים לשמע בקרול. וזה ימים יוצרו ולא, ולא כתיב ولو קרי י) שבעבדותם עבדות הנשמה בגוף, אין גוף און מיטן גוף, ממשיכים מלמעלה מן ההשתלשות בלמטה מן ההשתלשות, אחד בהם, שיהי" הוי אחד ושמו אחד.

ג) ישעי ח, יב. ועין סנה כה א.

ח) ראה תגיא ספמיא.

ט) שיקות ב הס" בחרבים : מלאכים, נשמות שבג"ע — מובנת עיס הידוע שכוכבי שיעלו אותן התורה והתפללה ציל הודכוותם ע"י המלאכים דוגוף להו ומנתק להו (ראה זח"א כב. זח"ב ר"א ב. תוי"א ד"ה נ"ח כ"י מזווה מימיין. ר"ה צאינה וראינה ה/תש"ח — קונגרס נ"ח). ובScar זה גם המלאכים מקשיבים (נתבאר בתורת שלום סי"ע פה ואלך).

י) ראה תוי"א ר"ט לך לך.

**לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א**